

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 9. De particulari iudicio animæ quod statim post mortem peragitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO IX.

DE PARTICVLARI

iudicio anime, quòd fit proxime post mortem.

D. Tho. 3. p.
q. 59. ar. 5.

IN hac meditatione supponenda est illa Fidei nostra veritas: nimirum quod a omnes nos (vix S. Paulus ait) manifestari oportet, ante tribunal Christi, vt referat vnusquisque propria corporis, prout gessit, siue bonum siue malum; Iudiciumq; singulorum exerceri inuisibiliter statim, post cuiusque mortem, iuxta illud: b statutum est omnibus hominib⁹ semel irori, & post hoc iudicium. Quare vt nemo primum, mortis videlicet, decretum effugere potest; ita nec secundum, quod est de iudicio subeundo quisquam poterit euadere.

a 2. Cor. 4.
10.

b Heb. 9. 27.

CORAM illo ergo tribunali constituam in hac meditatione me ipsum, atq; animo fingam, me cernere iudicem hunc sedentem in c throno flammæ, ignis qua forma Daniel eum vidit: vt iræ illius in sceleratos homines, seueritatem mihi repræsentê; vel in throno d magno & candido resplendenti radijs lucidissimis, qua specie S. Ioannes eum vidit: vt infinitam

d Apoc. 20.
11.

eius sapientiam, puritatem, & clementiam in bonos, mihi proponam. Vtriâque figurâ uti poterò eo, qui in proximo puncto tradetur, modo.

PUNCTVM I.

PRIMO attendendum, qui iudicio huic assistent, erunt enim minimum quatuor: quorum proprietates, & species, seu formæ, sunt etiam obseruandæ.

- I. **PRIMA** est **ANIMA** iudicanda, quæ ita sola erit, ut corpore & rebus omnibus visibilibus spoliata, actionibus suis duntaxat vestita compareat. Quamquam enim morienti, multi consanguinei, & amici, multiq; Religiosi viri eum circumstant: in instanti tamen, quò anima è corpore egreditur, nemo eam amplius comitari, aut quicquam opis adferre potest. AEquè sola tunc diuino tribunali sistetur anima Regis, ut anima Rustici; diuitis, ut pauperis; docti, ut idiotæ: nam honores, & opes hic manent: & quamuis acquirentis scientiæ illam non deserant, earum tamen nulla tunc habebitur ratio, sed a *operum* duntaxat. Ex quo intelligam, quantæ sit insanix, aded sollicitè id querere, quod, cum in illo articulo nullam possit homini opem, eidem tamen nonnunquam detrimentum adferre queat.

a Apoc. 14.
7. 12.

- II. **Lateræ ANIMAE**, (quemadmodum è sacris literis elici potest) cingent ut minimum

h An-

b Angelus custos, & Cacodæmon, diuersa licet b Zach. 3. 1.
 formâ, pro diuersitate indiciorum euentus, Pjal. 108. 6
 quem quilibet eorum expectabit. Cogitare D. Greg. ho.
 ergo licet: sceleratis hominibus dæmonem ad 9. in Euâg.
 dexteram consistere, nimio gaudio exilientem, propter prædam, quam sperat; Angelum verò tutelarem ad sinistram, incoerenti similem, propter animæ illius iacturam, quam timet. Contrâ vero accidet iustis, licet dæmon truci semper, & formidabili specie compareat.

QUARTVS aderit Iudex, ipse videlicet III.
 Deus, qui iudicium hoc inuisibiliter expediet; quamuis certa, & manifesta præsentis suæ signa daturus sit; metum, & horrorem malis, & sceleratis incutiendo; pace verò, & consolatione probos, & iustos recreando. Hic autem Iudex, quia est infinitæ sapientiæ, non poterit in iudicando decipi; quia summæ æquitatis, non poterit à iustitia deflectere; quia immensæ potentis, non poterit sententiæ illius à quoquam resisti; quia demum supremus Iudex, non poterit ab eius tribunali appellari, aut supplicari: quia sententiæ illius semper est definitiua, & irreuocabilis: etenim cum omnia, quæ in hac lite seu controuersia proponi, & adferri possunt, oculis meis primò statim aspectu pateant, superflua esset ad reuisionem appellatio.

D V M hæc mecum perpendo, animam meam intuebor, coram æquissimi huius iudicis tribunali, vt iudicetur, astare: Et nunc
 qui.

c Psal 103.
6.7.

d Zacb. 3. 2.

quidem, vt me ipsum ad timorem excitem, scelerata mea mecum reuoluens, Iudicem hunc aspiciam, contra me iratum, vultu seuero, & minaci, atque animo inexorabili; Cacoðæmonem verò lateri meo dextro assistentem, specie hilari, ac triumphantis simili: Nunc illud Regij Prophetæ mihi applicabo. *c Constitue super eum peccatorē, & diabolus stet à dextris eius: Cùm iudicatur, exeat condemnatus, & oratio eius fiat in peccatum:* Nunc contra, vt me ipsum ad confidentiam excitem, eundem Iudicem contemplantur, benignum erga me, vultu amabili ac placido; & Angelum meum tutelarem ad dexteram meam consistentem, specie gaudentis, & exultantis, de mea victoria: quem imaginabor tartareum hostē in mei defensionem repellentem, cumque huiusmodi verbis (quæ Zacharias Propheta refert.) obiurgantem, *d Increpet Dominus in te Satan, & increpet Dominus in te, qui elegit hunc: Nunquid non iste torris est erutus de igne? Quid igitur tibi vis? O iudex iustissime, & pater misericordissime, cōfiteor, me nigrum esse torrem instar carbonis, propter iniquitates meas, & passionum mearū igne semiustulatum: quamobrem ablue, & munda me, Domine, aquā viuā gratiæ tuæ; eaq; ignem, me comburentem, restingue: vt in die rationis reddendæ, tartareus hostis me deserat, tutelarum Angelus defendat, misericordia tua suscipiat, & iustitia tua coronet. Amen.*

PUNCTVM II.

SECUNDO, expendam mecum **TEMPVS**
& **LOCVM**, in quo iudicium hoc fiet. *S. Ioan. Clima-
machus c. 7.*
TEMPVS, est **INSTANS** mortis; ta- *S. Greg. 4
lib. Dialog.
cap. 37.*
met si non nunquam, ex speciali dispensatione
diuina, in paucis aliquibus, paulò antè mor-
tem incepisse, ad nostram ædificationē, & ex-
emplum obseruatum sit: vt plurimùm tamen
in ipso instanti, quo anima corpus deserit, sine
vlla dilatione inuisibiliter exercetur. Et vno
eodemq; momento vniuersum iudicium per-
ficitur, accusatio instituitur, sententia profer-
tur, & executioni mandatur. Hoc instans siue
momentum, omni tempore ante oculos mihi
circumferendum esset, velut omnium bono-
rum meorum, aut malorum æternorum futu-
rum principium. *O momentum, à quo æterni-
tas sumit initium!* quis tui, sine magno salutis
periculo, memoriã deponere; aut, sine ingen-
ti horrore, meminisse potest? Recordare cre-
bro, anima mea, huius momenti; & contende,
vt nec vnicum tibi frustra elabatur: quando
quidem in vnoquoque vitam, sempiterno tem-
pore duraturam, promereri potes.

LOCVS iudicij huius est ille, in quo vnum-
quemque mors occupat, ita vt necesse non sit
morienti, ad vallem Iosaphat, aut ad determi-
natum alium locum se conferre: cum enim
Iudex in omni loco sit præsens; in omni etiam
loco suum habet tribunal, & iudicium hoc ex-
er cet: in terra, in mari, in cubiculo, in platea:

vt, quòd ignorem, quisnam potissimum iudicio meo sit destinatus, omnia & singula suspecta habeam, & extimescam. Et quoniam in lecto, & cubiculo mors, vt plurimum accidit, in hisce locis existens, animo fingam, illic constitutum esse thronum arque tribunal Dei, vt me diiudicet: & Angelum vtrumque bonum, ac malum huic iudicio assistere; hæc enim sancta cogitatio, carnis inmoderationem refranabit, quæ loci solitudine maximè erumpit, & augetur.

ET vtraque hac consideratione ingentem, Deum offendendi, formidinem animo concipiam, eò quòd tempus forsitan, & locus, quo peccatum illud perpetro, tempus quoque, & locus sit, in quo suum Deus in me iudicium exercebit, quemadmodù euenit a vxori L O T H, quæ eodem loco, & temporis momento, quo contra Angeli iussionem Sodomam retrospexit, *in statuam salis cõuersa est.* Et quemadmodum S. Paulus affirmat, *b qui corpus, & sanguinem Domini indignè manducat, & bibit, iudicium sibi manducat, & bibit.* Simili quoque modo, cum ego *c iniquitatem velut aquã bibo,* iudicium animæ meæ bibo: imo fieri potest, vt potus, vsque adeo sit mihi lethalis, vt eodem momento iudicium hoc executioni mandetur.

PUNCTVM III.

TERTIÒ, reuoluam mecum iudicij huius processum, & ordinem, id est accusatores, testes, probationes, & examen

leue-

seuerum, quod de omnibus meis actionibus instituetur, vt iuxta eas sententia feratur.

PRIMO, accusatores erunt tres, PRIMVS DIA B O L V S, quem S. Ioannes appellat, a *accusatore fratrum nostrorum*, cuius officium est, *accusare illos ante cōspectum Dei die ac nocte*, is autem in nouissimo hoc iudicio maiori odio rabieq; accusabit me, de omnibus, & singulis sceleribus, quæ ipsius persuasione admisi, dum eius tentationibus consensum præbui. His verò falsas aliquas accusationes adijciet, ex meris suspicionibus profectas: tum quia non cognoscit hominis intentiones; tum quia ira, & malitia ipsum excæcant, faciuntque vt falsa pro veris reputet. Quapropter, anima mea, resiste viriliter omni tempore hosti huic tartareo; & noli quicquam, b *quod illius sit*, admittere: vt, quando ad iudiciū contra te venerit, nihil in te suum inueniat, quo te perterreat; nec vllum scelus verum, de quo te accuset.

I.
a Apoc. 12.
10.

b Ioan. 14.

SECUNDVS accusator, erit cuiusq; CONSCIENTIA, quæ etiam millenorum testium instar erit, cuius nos stimuli vehementer exagitabunt, quò nostra omnia prodantur: nam (vti S. Paulus ait) a *Testimonium reddet conscientia cogitationum accusantium, aut etiam defendentium, in die quo iudicabit Deus occultæ hominum*. Et quemadmodum in confessione ego me sponte reū, accusatorē, & testem cōtra me ipsum constituo, vt à Sacerdote absolutio nem consequar; ita tunc idem facere cogar,

II.

a Rom. 2.16

vt à

vt à Deo iudicer, & condemner, propter ea, quæ in præfenti vita non fuerint dimiffa.

III.

DENIQUE, ANGELVS TVTELARIS tertius erit meus testis, & quodammodò etiam accusator, ob meam in eius inspirationibus, & confilijs repellendis proteruiam, ex quo colligam, quanti mea interfit, horum duorum fideliffimorum contubernaliū meorū, Angeli tutelaris, & cōficientiæ inspirationibus, & cōfilijs omni tēpore acquiefcere; & cū in hac via me, aut accusant, aut reprehendunt, eis obtemperare: ne me in altera vehementius accufent: iuxta illud confilium Christi dicentis. b

b Matt. 5. 26

Luc. 12. 58.

Cū vadis cum aduerfario tuo ad principem, munda operam liberari ab illo: ne forte trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem. O princeps caelorum, ad cuius tribunal iudicandus proficifcor: concede mihi, vt laudabili confilio tuo acquiefcens, duobus etiam hifce bonis aduerfarijs meis consentiam; vt ab omni culpa liber, à tortore quoque, & fempiterno carcere fim immunis. Amen.

IV.

SVPER omnia verò, anima meo ponderabo, feueriffimum illud Iudicis **EXAMEN**, quod duo habebit in fe terribilia, **PRIMUM**, quòd fit vniuerfale futurum de omnibus, & fingulis geftis, & peccatis meis, operum, verborum, & cogitationum, etiam **cotiofarum**, negligentiarum præterea, & omiffionum cotius vitæ meæ, necnon ingratiitudinis, qua diuinis beneficijs, cū generalibus, tum fpecialibus

c Matt. 12. 36.

libus

libus (vt sunt Sacramenta, inspirationes diuine & alia huiusmodi) respondere neglexi; Et maliarum denique circumstantiarum, quæ bonis actionibus permixtæ fuerunt. Nam propterea dicit, *dùm accepero tempus, ego iustitias iudicabo*, atque si distinctius diceret, de ijs etiam actionibus, quæ iustæ esse videntur, examen instituum.

d Psal. 74.3

SECUNDA examinis huius proprietates est, quod ipsi etiam reo examinato, clarissimum euidensq; sit futurum: quia omnium, & singulorum probatio, erit lux quædam clarissima, qua Deus animæ eius, vniuersa, & singula eius scelera, nullo prætermisso, deteget; etiam ea, quæ ex memoria effluerunt, aut peccata non esse, ipsa reputabat. Nam propterea per Prophetam quendam ait. a *Et erit in tempore illo: scrutabor Ierusalem in lucernis*, non modo se

II.

a Sophon. 1. 12.

S. Bern. ser. 55. in Cant.

a Psal. 142. 2.

b 1. Cor. 4. 4

iudiciũ cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Time, anima mea, etiamsi enormia in te flagitia non inuenias: quia ille, qui te examinaturus est, & b *iudicaturus, Dominus est*, qui multò clariùs acutiùsq;

Pars I.

G

videt,

c 1. Cor. II.
31.

videt, quàm tu; ideoque facilè ea reperiet. Ex-
anima te ipsam, quàm potes exactissimè, & in
scelera, quæ repereris, seuerissimum exerce
iudicium; quia, si te ipsam *c dijudicaueris* cum
dolore, non ampliùs, ad tuã damnationem, iu-
dicaberis. *Hæc sunt principalia proposita, quæ
mibi ex hac consideratione sunt elicienda, quæ
sub vesperam vniuscuiusque diei, dum ex ament
conscientiæ instituo, vel, dum per exomologe-
sim peccata mea expiare contendo, in opus con-
ferre enitar, quemadmodum latiùs explicabi-
tur, meditat. 28. & 31. huius primæ partis.*

V.

d Apoc. 14.
13.

AD extremum, illud expendam, quòd in
hoc examine Deus animæ iustæ, omnia quoque
bona opera, verba, & cogitata patefacturus sit;
etiam ea, quorum ipsa memoriam deposue-
rat; & de quibus bona an mala essent ambige-
bat. Tunc obedientias, & poenitentias; oratio-
nes, & mortificationes suas, summa cum volu-
prate videbit. nam præterea vox cælestis pro-
nuntiauit, d *beatos eos, qui in domino moriuntur*:
opera enim illorum, inquit, sequuntur illos.
Hac consideratione, comparando inter se pro-
borum, ac improborum examen, excitabo me-
metipsum ad talem vitam hic traducendam,
quæ in nouissimo examine à Deo approbetur.

PUNCTVM IV.

QVARTÒ, expendam mecum, quomodo
Christus in mortis instanti, iustâ sen-
tentiã suã, priuaturus, & despoliaturus
fit

fit miseram peccatoris animam, gratijs, & donis supernaturalibus, quæ adhuc in illo post peccatum remanebant. vt sine illis æternos gehennæ ignes ingrediatur. **H**IVS sententiæ, & pœnæ, quam damnatus illo tempore perpessus est, immanitatem coniectura assequemur ex his, quæ accidunt sacerdoti, adeò enormis delicti reo, vt viuus flammis absumi mereatur. Hunc enim, ne dignitati Sacerdotali, infami hoc supplicio, aliqua irrogetur ignominia, primum degradat Episcopus, eumque indumentis sacerdotalibus indutum, singularim spoliat, dicens: quandoquidem honore sacerdotali indignum te reddidisti, nos quoque indumentis sacerdotalibus expoliatum, honore, quæ habuisti, te priuamus: sicque degradatum sæculari potestati tradit, quæ meritam ignis pœnam illi inferet. Eodem modo Christus a Episcopus & pastor animarum nostrarum, de- a 1. Pet. 2. gradabit animam peccatoris, cui in sacro Ba- 25. prismatico contulit dignitatem sacerdotij spiritualis, & sacerdotalibus vestibus eam decorauit: quam, quod ipsa peccando, hoc honore indignam se reddidit, seque ipsam præcipuo gratiæ, & charitatis indumento nudauit, his ipse vestibus spoliabit. *Primo* namque auferet illi **D**EVS in hoc instanti *lumen Fidei*, quod erat Spirituale *Cingulum lumborum eius*, & *Cinctorium renum eius*, b Dicetque ei: Quandoquidem hoc ciugulo indignam te reddidisti, nec te ita cinxisti, vt vitæ tuæ actiones, ijs, quæ credebas, conformares; illud à te tollo, vt

II.

in perpetuis tenebris ligatis manibus, ac pedibus, permanes. Deinde auferet illi virtutem Spei, dicens: quoniam hac virtute indignam te fecisti, & ea malè vsus fuisti, idcirco tollo à te spem omnis auxiliij, quod tibi ad ferendum suaue iugum legis meæ promptè obtuleram; adimo tibi stolam, quæ pignus est immortalitatis ac æternæ vitæ, quod tibi impertitus fueram; auello abs te manipulum planctus, & poenitentiae, vt nunquam speres à me peccatorum veniam; denudo te *amictu protectionis* meæ, ne vllò vnquam tempore amplius ea gaudeas.

III.

c Matt. 7.
22. 23.

Despoliabit eam prætereà omnibus gratijs gratis datis, vt sunt gratiæ c *Prophetia*, & *miraculorum*, dicitque: Quandoquidem his gratijs omninò indignam te reddidisti, aucupando ex eis vanum honorem, & gloriam hominum; Sanctissimasque leges meas spernendo atque conculcando, omnibus his donis, quæ a gratia prouenerūt te priuo; vt nihil deinceps, nisi rigor iustitiæ, tibi supersit. Hoc pacto infelix anima ingenti cum contumelia, & infamia denudabitur, atque in ea illud Ezechielis complebitur. d *Denudabunt te vestimētū tuū, & tollent vasa gloriae tuæ, & dimittent te nudam, & ignominia plenam*. O quantam confusionem sustinebit infelix anima, quando se illis omnibus, quibus antea mirum in modū decorabatur, denudari videbit! O Redemptor mundi, f *Princeps Pastorū, & Episcopo animarum nostrarum*, noli degradare aut despoliare

d Ezech. 23.
16. 29.

f 1. Pet. 2.
25.

ani-

animam meam vestimentis, quibus in sacro Baptismatis lauacro eam adornasti; sed, inducēto gratiæ tuæ, quam culpā meā perdidisti, denuò me vesti: ut ab hac nuditate, & cōfusione sempiterna liber existam. Amen.

Perpendam in super mecum, vnum ex his vestimentis, animæ remansurum, characterem videlicet, siue signum Christianismi, quod accepit partem in Sacramento Baptismatis, partem in Sacramento Confirmationis, & Ordinis; si his Sacramentis initiata est: verum id in maiorem ipsius confusionem cruciatumq; cedit. Mauri etenim ac Pagani in gehennæ incendijs cum Christiano existentes, signum que hoc, *g capti & non absoluti adificij*, intuentes, mirandū in modū *illudent ei*, dicentes: O stulte & mentis inops, qui tantum bonum in manibus habens, eius tuā culpā iacturam feceris. *Cur capisti adificare, & non consumasti*, cū plurima tibi pro eo absoluendo auxilia suppetere? si nos Christiana fide imbuti fuissetis, omnē certē operā dedissetis, ne in hanc miseriam deuolueremur: at te quis circumuenit, nobisque in iisdem cruciatibus sociavit?

AD extremum, despoliabitur anima virtutibus moralibus, & politicis, quas in præsentivita acquisiuit: nulla enim tunc remanebit ei prudentia, nulla iustitia, nulla fortitudo, nec vlla cæterarum virtutum. Et, si fortē nonnullæ ei scientiæ remanserint, quas industriâ & labore suo conquisiuit; illæ ad maiorem ipsius cruciatum cedent: eò quòd illis scientiam,

IV.

D. Tho. 3. p.
q. 63. ar. 5.
ad 3.

g Luc. 14. 30

D. Tho. n. in
addit. q. 98.
ar. 1. ad 3.
& art. 7.

qua ab hisce miserijs liberari potuisset, sibi comparare non studuerit. Hoc autem pacto complebitur in ea tremenda illa S. Iob sententia. *d Panis eius in vtero illius vertetur in fel aspidum, intrinsecus: diuitias, quas deuorauit, euomet, & de ventre illius extrahet eas Deus.* caue, anima mea, sponte nunc diuitias gratia, & charitatis, quas accepisti, euomere: ne violenter postea Fidem, ceterasque virtutes euomere cogaris; & scientia, quas modò cum voluptate acquiris, conuertantur tibi in fel aspidum, teque vehementer crucient.

d Iob, 20. 14
 HI præcipui sunt fructus, ex hisce considerationibus mihi colligendi: vt hac ratione discam *i negotiari talentis*, quæ Deus mihi tradidit; ne in die reddendæ rationis, ea mihi, velut seruo negligenti, & desidiofo, auferat; illis duntaxat relictis, quæ aspidum instar, ac draconum, cor meum crudelissimè dilaniabunt, propterea quòd malè ijs vsus fuerim.

PUNCTVM V.

QUINÒ, eam perpendam sententiam, quam eodem mortis instanti Christus contra peccatorem pronūciabit: quamque interna, horrendaque voce ijsdem verbis intimabit, quibus in vniuersali iudicio in sceleratos omnes damnationis sententiam feret, dicens: *k Discede à me maledicte in ignē aeternum, qui paratus est Diabolo, & Angelis eius.*

Quod perinde est atque si diceret: Aufer te

hinc

hinc, peccator detestabilis, qui nec in conspectum meum venire, nec in gloriam meam introire dignus es: Abi in ignem illum æternū, quem scelera tua iuste merentur; & sociare Diabolo, cuius potestati te totum trado, ut te secum abripiat.

LATA hac sententia, eodem instanti Deus animam protectione sua destituet; & tutelaris Angelus deseret, dicens: *1 Hier. 51. 9.* *Cur auimus Babilonem, & non est sanata, derelinquamus eam.* Quod idem est, ac si diceret: Multa adhibui remedia, ut curareris, & salutē æternam consequeris, sed ea admittere noluisti: Quapropter potestati eius te relinquo, qui ultionē, quā rebellio, & proteruia tua meretur, de te sumet. Eodem momento, ingenti cum exultatione Diabolus infelicem animam abripiet: nec ullas admittet preces & supplicationes, sed eam secum gaudens in infernum asportabit. Quare peccator è lecto, in quo, multis utens commodis, & numerosa consanguineorum, & amicorum caterua circumdatus, iacebat, morte in specie quidem felici, & placida, sed re ipsa infelicissima, nam (ut S. Iob ait) *m in puncto ad inferna descendet: & de vno extremo bonorum temporalium, ad aliud suppliciorum æternorum in ictu oculi transibit.* O quid infortunata illa anima sentiet in primo ad inferos ingressu, aduertens, quid reliquerit, & quid inuenerit; aspiciens inq̄, & sentiens lectū illum, in quo collocabitur, igneū, *n operimentum vermiū,* societatem demonū, & quicquid

1 Hier. 51. 9.

m Iob. 21. 13

n Isai. 14. 11

reliquum est tormentorum, sine vlla spe ex illis emergēdi. O iudex iustissime, miserere mei, & cum veneris iudicare, noli me condemnare. pertimesce, anima mea, hanc dānationis æternæ sententiam, & eo modo vitam tuam hic institue, vt eandem euadere merearis.

PUNCTVM VI.

SEXTÒ, considerabo sententiam, quæ pro iusto feretur, cui Christus Redēptor noster voce dulci, & dilectionis plena inuisibiliter dicet: *a Veni, benedicte patris mei, & percipe regnum, quod tibi paratum est ab origine mundi. b Euge serue bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.* Eodem momento Diabolus fugam capeffet: Angelus verò tutelarum animam suscipiet, alijs quam plurimis angelis accedentibus, vt eam sicut Pauperis Lazari animam, ingēti cum tripudio in cælum deducant; vbi sempiternis bonis, sine vllò amissionis metu fruatur, si nihil in ea purgatorijs pœnis expiandum restet. O quam ineffabile gaudium occupabit animam in primo hoc & desideratissimo cęlestis Paradisi introitu! Cū, quæ prius doloribus plena, despectibus humiliata, timoribus perturbata erat, in ictu oculi viderit se longè aliam effectam esse; pœna omni in gloriam commutata, & plāctū in gaudiū; Angelis sociatam, in loco quietis constitutam, & diuinæ visioni penitus immerfam.

a Matt. 25.

34.

b 21.

His omnibus bene perpensis, comparationem inter bonos & malos instituens, videbo *mortem peccatorum* (vbi Regius Propheta inquit) esse *peffimam*, & deestabilē: omnis quietis finem, & intolerabilium tormentorum principium; Contra vero *c mortem: sanctorum esse pretiosam in conspectu Dei*, finem laborum ac molestiarum, ac sempiternæ tranquillitatis initium: Hac consideratione me ipsum animabo, ad bonam mortem procurandam, quò bonam accipiam sententiam: ideoq; pœnitentiæ opera, & virtutum exercitia strenuè amplectar, hac de Iudicis benignitate concepta fiducia, quod clementem in me sententiam sit pronunciaturus; si eius misericordiæ in vita mea locum dederò.

FINIAM hanc meditationem colloquio ad beatissimam Virginem Mariam, quæ huic iudicio non se ingeret; quod statim, atq; anima è corpore egreditur, ianua omnino intercessionis ac veniæ claudatur, aperiatur verò severæ iustitiæ: Quapropter obtestabor eam, vt modò pro me intercedat, & actiones bonæ sententiæ dignas mihi impetret. Ad quod plurimum proderit magna pietate, & Spiritu proferre vltima Salutationis Angelicæ verba: *Sancta Maria mater Dei: ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ, Amen:* vel ea, quæ hymnus alius habet. *Maria mater gratiæ mater misericordiæ, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe.* O Virgo excellentissima, peccatorum fidelis aduocata, promo-

II.

b Psal. 33. 22.

c Psal. 115. 14

III.

ue causam meam apud unigenitum filium tuū; mitiga iram illius tua potenti intercessione, & impetra mihi locum veræ pœnitentiæ, priusquam tempus eam faciendi elabatur. Et quoniam sententia, quæ in morte feretur, est irrevocabilis, effice, Mater clementissima, ve pro me illa pronuncietur, quo benedictum fructum ventris tui IESVM Christum videre, eoque tecum in omnem seculorum æternitatem perfrui valeam, Amen.

Ad huius meditationis scopum respiciunt ea, quæ in tertia parte dicuntur, in Meditatione de morte diuitis Epulonis, & mendici Lazari; quæ historia viuum quoddam Exemplar est eorum, quæ in hac Meditatione sunt posita.

MEDITATIO X.

*DE IIS QUÆ CORPORI POST MORTEM EVENIENT,
ac de sepultura.*

*Quid sit
mortificatio.*

Præcipuis fructibus, quos ex mortis meditationibus nos referre oportet, non minus ille est, quod ex eis discamus nobile illud virtutis exercitium, quod ab affinitate, quam cum ipsa morte habet, mortificationem appellamus: quæ nihil est aliud, quam passionum, & inordinatarum affectionum nostrarum mors, qua vitam illis adimimus; easque reprimere ac

seve-